

בעזהש"ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע >
בהעלותך

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא ובהלכה בשבת בשעה 17:45

מושב בטחה בבית הכנסת נחלת יצחק
כל יום חמישי בשעה 12:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע באתר לדעת
וכן באתר דרשו

© כל הזכויות שמורות למחבר
עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת בהעלותך תשפ"ב

ציון או לוקאר?

"בהעלותך את הנרות" [ח' ב']

ראיתי מביאים בשם ר' חיים מוואלוז'ין זצ"ל: שהנרות רומזים לילדים הרבים, והתורה באה ומלמדת אותנו איך לגדל אותם, איך לחנך אותם, על ידי שתעלה אותם תפרגן להם תעצים אותם, רק זו הדרך.

להגיד להם מילים פוגעות זה רק יכול להוריד להם את כל המוטיבציה ללמידה ולא יתרום להם לבלום.

באחת האונברסיטאות המצליחות במיאמי, בתחילת השנה אחד המרצים חלה והיו חייבים מורה מחליף, התקשרו לאחד המרצים שלא מזמן שם את שמו כממלא מקום שאם יצטרכו מחליף שיתקשרו אליו. התקשרו אליו והוא הגיע, לפני שנכנס לכיתה אמרו לו שהוא יכנס לכיתה

הזו לתקופה הקרובה ואם הוא צריך עזרה או ייעוץ, הם כאן בשבילנו, ולפני שיצא נתנו לו את גיליון הציונים של הכיתה, היה לו מוזר, מה הקשר שאני אמור לדעת מה היו הציונים שלהם? אולי כדי לדעת במי צריך להשקיע, או אולי כדי לעקוב על ההתקדמות שלהם שהם לא חוזרים אחורה.

בדרך לכיתה הוא הספיק לעיין בגיליון וראה ציונים של 90, 94, 96, 102, 108 הוא אף פעם לא ראה ציונים מעל 100, מיד אמר לעצמו כנראה הוסיפו להם על התנהגות טובה, ואמר אני אברר את זה, אם כולם עם כאלה ציונים כנראה קיבלתי כיתה של מחוננים, רק שאני לא אאכזב אותם.

הוא הגיע לכיתה והתחיל בשיעור כאשר כל שאלה שנשאלת הוא מתייחס אליה בכבוד ראש כאילו שאל אותה פרופסור גדול, בראש שלו

אתה יכול להביא אותו? שאל המנהל, אמר לו המורה: עכשיו אני מביא לך אותו, הביא לו את הדף, ורואה שהמנהל צוחק, נופל מצחוק, אמר לו המנהל: מה שהבאתי לך לא היה דף ציונים אלא מספרים של תאי האכסון שלהם [לוקארים].

המורה שחשב שזה הציונים שלהם התנהג איתם בהתאם, ומה שציפה מהם לשם הם הגיעו.

וזה מה שהתורה אומרת תעלה את הנרות תעלה את הילדים, ורק ככה תצליח בחינוכם.

ויתר על 500 וקיבל 2000

"ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה ה' את משה" [ח' ג']

ואומר רש"י: "ויעש כן אהרן" - להגיד שבחו של אהרן שלא שינה.

ולכאורה לא מובן, מהו השבח הגדול של אהרן שלא שינה? וכי בכך שלא

מונח שהם מחוננים, וכך במשך כל התקופה שהוא מלמד אותם הוא רואה שבהתחלה הציונים שלהם היו קצת נמוכים אבל בסוף הכל הסתדר וכנראה שעדיין הם לא התרגלו לסגנון שלו, וזה יקח זמן.

בסוף שנה, המנהל קורא לו לחדר ואומר לו: תשמע ראינו איך הצעדת את הכיתה כמה רמות קדימה, אנחנו רוצים לקדם אותך.

אני??? שאל הרי הם כיתה של מחוננים??? מה אתה צוחק עליי???

למה נראה לך שהם כיתה של מחוננים??? שאל המנהל כשכולו מחויך.

אמר לו: בגיליון ציונים שהבאת לי בתחילת השנה הסתבלתי וראיתי ליד השמות של הילדים ציונים גבוהים 90,92,103,97, המנהל היה מופתע, ואמר לו: אני הבאתי לך כזה גיליון???

אמר לו המורה: כן, אתה הבאת לי, ואם אני לא טועה הוא נמצא אצלי בכיתה.

לא ויתר להקטיר קטורת כדי לזכות לעשירות, משום שכל כך היתה חביבה עליו המצווה, שכסף לא עניין אותו... ואפילו שיכול היה לומר לעצמו, תשמע, זו גם מצווה... וכל מיני הצמדקויות שונות, למרות זאת הוא לא ויתר.

בהרבה מקרים, אנחנו מגיעים לכל מיני מצבים של בחירה, שיש לנו מצד אחד איזה רווח כספי, ומצד שני נמצא איזה רווח רוחני, ואנחנו בעיניים קטנות מנסים לעזור לקב"ה... ומוותרים על תפילה במניין כדי להגיע בזמן לעבודה, או שיוצאים מוקדם יותר, ואנחנו חושבים שאם לא נעזור לקב"ה אז נפסיד, והאמת שבורא עולם הוא בעל היכולת ובעל הכוחות כולם!!! והוא לא צריך עזרה של אף אחד מאיתנו!!!

מסופר: על אדם שחיתן עשרה ילדים ב"ה, ובשבת חתן של הבן העשירי עמד ודיבר ובאמצע דבריו אמר אני רוצה להגיד לכם שבורא עולם לא עזר לי בכלום!!! כל המשתתפים הסתכלו עליו כעל אדם שאיבד את השפיות, ואמרו, בטח בגלל כל

עשה הפוך ממה שאמרו לו, האם זהו שבח???

ישנם אלפי עובדים במשק, שהם לא משנים ממה שאומרים להם, ואם כן מהו השבח???

אומר החתם סופר: שכתוב בתורה, שזמן הטבת הנרות הוא באותו הזמן של הקטרת הקטורת, וזה נלמד מהפסוק: "בהיטיבו את הנרות יקטירנה", ולכן מי שהיטיב את הנרות לא היתה לו אפשרות להקטיר את הקטורת, כי שתי העבודות נעשו באותו הזמן.

וידוע שהקטרת הקטורת היא סגולה לעשירות, ואהרן היה יכול, לפחות יום אחד לתת לבניו שידליקו את הנרות, שהרי כתוב לגבי מצות ההדלקה שהיא כשרה גם בבניו של אהרן, וזה נלמד מהפסוק "יערוך אותו אהרן ובניו" והשבח של אהרן הוא: שהוא לא שינה!!! שאפילו שמצווה זו כשרה גם בבניו, בכל זאת הוא תמיד הדליק ולא נתן לבניו.

ומוסיף החתם סופר: שאפילו יום אחד הוא לא ויתר על ההדלקה, ואפילו שהקטרת קטורת זה סגולה לעשירות

הוא ישב באיזו פינה בבית המדרש וכשהסתיים סדר הלימוד התחילו לגשת אליו אברכים, וכל אחד שניגש אליו הוא נתן לו ביד 500 שקלים וכמוכן שבירכו אותו ופירגנו לו מה שגרים לו להרגשה נפלאה.

אותו אדם שסיפר את הסיפור אומר, שהנדיב שאל לאחר שכבר לא ניגשו אליו יותר: האם כולם קבלו??? אמרו לו, שיש איזה אברך אחד שהוא ממשיך ללמוד גם אחרי הסדר, ואצלו מסתיים סדר הלימוד רק בעוד מספר דקות, והוא לא בא כי הוא לא רוצה להפסיק באמצע הלימוד.

סיפר אותו אדם, שכאב לו על האברך ההוא, למה הוא לא קם?! תקום שניה, תיקח ותחזור ללימוד שלך, וכאב לו על זה שהוא מפסיד את מתנת החג הזו.

ואז הנדיב שאל: מי זה? והראו לו, ולפני שהוא יצא הוא בא ושם לו מעטפה בתוך היד.

ניגשתי אליו ואמרתי לו: תשמע, אני רואה שלא הפסדת בסוף קיבלת את ה 500 שקלים.

הוצאות החתונה והמתח הוא השתבש, איך הוא אומר כזה דבר שבורא עולם לא עזר לו??? ואותו אדם המשיך את דבריו, והסביר את עצמו ואמר: בורא עולם לא עזר לי, הוא עשה את הכל לבד, ואני השתדלתי שלא להפריע לו!!!

מי שיודע את זה, וחי בהרגשה כזו, אז אף פעם הוא לא יוותר על תפילה או על איזו מצווה בשביל ריוח אחר, מכיון שבורא עולם יתן לו על מסירותו, הרבה יותר ממה שהוא ירוויח אם הוא יצא מוקדם וכד'.

לאחד הכוללים, נכנס לפני החג אדם לא מוכר בידו תיק ג'ימס בונד וכולו אומר כבוד, כמו שאומרים הוא היה נראה מיליון דולר...

הוא ניגש ודיבר עם ראש הכולל, ואמר לו שהוא רוצה לתת עזרה לאברכים לפני החג לכל אברך 500 שקלים, ואמר לראש הכולל, אני רוצה לתת להם כעצמי, כי אני רוצה לראות שגרמתי לאברך לחייך, זה שווה לי מיליון דולר...

אמר לו ראש הכולל: עכשיו 12:45 תחכה עוד רבע שעה שאז מסיימים, ויגשו אליך.

אומר ה"אגרא דכלה": שזה בא ללמד אותנו, שמי שמדבר טוב על ישראל, דיבור זה נחשב לו שהוא מדבר טוב על המלך, אבל לפעמים אנשים מתנהגים בצורה לא נאותה, ואיך אפשר תמיד לדבר טוב על ישראל?????

והתשובה: על ידי לימוד כף זכות, על ידי שאדם מרגיל את עצמו בכל מה שקורה איתו, לחפש תמיד את הצד החיובי, שאולי אותו אדם לא שם לב, אולי יש משהו שעובר עליו, ל"אולי" הזה יש מיליון ואחד אפשרויות, ואם אנחנו נרגיל את עצמנו ללמד כף זכות על כל אדם ובכל מצב, [למעט מקרים שהם להכעיס ובזדון] אז פחות נגיע לטעויות שהן בבחינת אל-חזור.

סיפור מדהים: שהופיע בעלון כף זכות, המובא בקובץ גיליונות, הסיפור היה לפני שנים, בילד שהתחיל להביא כסף מזומן, והחברים שלו שמו לב שהוא התחיל לקנות הרבה ממתקים והיה מחלק מהם לחברים, וכשהיו שואלים אותו: מאיפה יש לך את כל הכסף? היה אומר: מצאתי, מילא יום

אמר לו אותו אברך: לא רק שלא הפסדתי, אלא גם הרווחתי, פתח לו את המעטפה והראה לו שהוא קיבל 2,000 שקלים!!!

לא רק שהוא לא הפסיד, אלא הוא הרוויח יותר מכולם, וזה צריך לדעת ולהכניס טוב טוב לראש, שלא מפסידים מקיום המצוות!!! ומהידור במצוות רק מרוויחים!!! אם המשכת ללמוד לא תפסיד, ולא תמיד רואים את זה במידי, לפעמים רואים את זה לאחר זמן.

מה גרם לפטירה של חמותו בבית אבות?

"כי ה' דיבר טוב על ישראל" [י].
[כט]

בכל התנ"ך מוזכרות פעמיים המילים: "דיבר טוב" פעם ראשונה כאן בפרשה שלנו: "כי ה' דיבר טוב על ישראל" ופעם שניה במגילת אסתר: "אשר דיבר טוב על המלך".

אמר לו הילד: אני לוקח מהארנק של אבא שלי, ר' אריה התפלא: איך האבא לא יודע מה קורה עם הארנק שלו? וכמה יש לו? והרי לא מדובר בסכומים קטנים?

ר' אריה קרא לאבא וסיפר לו, והנה כאשר האבא שמע שהבן לקח לו סכומי כסף מהארנק, הוא השתטח על הרצפה, וצעק: אוי לי, הרגתי את חמותי!!! והתחיל לבכות, הרב לא הבין מה עובר עליו וחיכה שירגע, ואז שאל אותו: מה הקשר ???

אמר אותו אבא לרב: שבזמן האחרון, הוא שם לב שנעלמים לו סכומי כסף לא קטנים, והוא אמר לאשתו שהאדם היחיד שיכול לקחת להם כסף זו חמותו שהיתה גרה אצלם, בבן שלהם הם לא חלמו לחשוד, כי הוא צדיק והוא לא יעשה כזה דבר, ואחרי כמה פעמים הוא אמר לאשתו שתדבר עם חמותו, וחמותו אמרה שחם ושלום שהיא תעשה כזה דבר, ועוד שהם מארחים אותה, וודאי שהיא לא תעשה כזה דבר.

ואחרי שראה שזה ממשיך, אמר לאשתו: או אני או היא, אני לא יכול

אחד מצאתי, אני שומע, אבל למצוא כל יום זה נראה קצת מוזר.

הילדים סיפרו להנהלה ויום אחד המנהל ניגש אליו, ושאל אותו: מאיפה יש לך את כל הכסף? אמר לו הילד את אותם התירוצים הידועים: מצאתי או חסכתי, המנהל פנה לר' אריה לזין וצי"ל שהיה מבין גדול בחינוך והיה הדמות התורנית שלהם, ר' אריה לזין ידע שאם הוא יבוא אליו ויצעק עליו או יאשים אותו הוא לא יגיע לתוצאות טובות.

הוא קרא לילד לחדרו וכשנכנס הילד, הוא קיבל אותו במאור פנים, והרעיף עליו חום ואהבה, וגרם לו להרגיש שהוא מאמין בו, ואמר לו: אני יודע שאתה לא מסוגל להוציא דבר שקר מהפה שלך, ועוד דבר שכסף זה משהו שכולם רוצים וגם אני רוצה, ולכולנו יש חולשה לכסף, וכולנו מורים היתר לעצמנו להשיג את הכסף ולפעמים גם באיסור.

ואם תגלה לי מאיפה לקחת אני ימחל לך, וכמו שכתוב: "ומודה ועוזב ירוחם" [משלי כ"ח י"ג].

יש את הכף של הנעליים, שאם הנעל לא נכנסת בקלות, אז בעזרת הכף מכניסים אותה, אותו הדבר צריך ללמד כף זכות, גם אם זה לא מסתדר בקלות, אז נתאמץ להכניס עם הכף...וזה יסתדר...

שתי דקות בשורש

"והעם לא נסע עד האסף מרים"
[י"ב, ט"ו]

רשיי על הפסוק: מביא את הגמרא בסוטה, שמסבירה את הסיבה לכך שכל עם ישראל חיבו למרים, ולכאורה זה טורח ציבור, לעכב כך עם שלם בשביל אדם אחד???

אומרת הגמרא: שזו היתה מידה כנגד מידה, בגלל שהיא חיכתה למשה כשהיה תינוק בתוך התיבה ביאור, כמו שכתוב: "ותצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו" [שמות ב' ד'] לכן בורא עולם דאג שכולם יחכו לה.

להמשיך ככה, ובלית ברירה הם שלחו אותה לבית אבות, ויום אחרי ששלחו אותה, מהצער שהיא חוותה היא נפטרה!!!

מסתבר שחשדו בה לחינם, ובגלל זה שלחו אותה לבית אבות, והיא מהצער נפטרה, ולכל זה גרם הילד בגניבה שלו, והוא לא יודע ולא חולם מה הוא עשה במעשה שלו, שהוא גרם למוות של הסבתא שלו כמו ידיו...

לפעמים, מעשה עבירה קטן מחריב עולמות, ואנחנו לא מבינים מה עשינו, וכן להיפך כל מעשה קטן יכול לבנות עולמות.

והמדהים, שרואים כאן, עד כמה חשוב ללמד כף זכות, ולא להיות פזיז ולחשוד באנשים, כיון שזה יכול להרוג אנשים, ואחרי שדבר כזה קורה, שום דבר לא יכול להחזיר את הגלגל לאחור, והרב אמר לו שיעלה לקברה, ויבקש ממנה סליחה! בנוכחות עשרה אנשים.

אי, אי, אי... כמה צריך לדון לכף זכות!!! ולמה דווקא כף???

עצמם רק תשעה אנשים, הם חיכו וחיכו ואין שום עשירי ואפילו לא באופק, הם ניסו להתקשר לכמה אנשים, אחד נמצא אצל ההורים שלו, אחד נמצא בטיול, בקיצור כל אחד עם סל התירוצים הייחודי שלו, וברוך השם מי שמחפש תירוצים תמיד מוצא, וכמו שדורשים שערי תירוצים לא ננעלו, מסופר על מספר אנשים שאיחרו לעבודה, והבוס קרא להם ושאל אותם: למה איחרתם? הראשון אמר: מה אני אעשה, הגעתי עם סום ועגלה וזה לקח לי זמן, נכנס השני, ואחרי שראה שהתירוץ הזה מתקבל, כשהבוס שאל אותו: מה קורה? למה איחרת? אמר לו: גם אני הגעתי עם סום ועגלה, כשנכנס השלישי, אמר לו הבוס: בטח גם אתה תגיד לי סום ועגלה, אבל לך זה לא יעבוד, כיון שאני יודע שקנית מרצדס C900 לפני יומיים, ולכן תירוץ של סום ועגלה לא יתקבל, אמר לו: באמת באתי עם המרצדס, אבל כל הדרך היתה מלאה במוסים ועגלות... ולכן התעכבתי 😊.

תירוצים זה סוג של בריחה מהמציאות.

והמעניין, שכל ההמתנה שהיא חיכתה היתה בערך רבע שעה, וכולם חיכו לה שבעה ימים!!! לכאורה, זה בלי פורפורציה למה שהיא עשתה??? והתשובה: שאצלנו מעשה כזה להמתין ליד התינוק, הוא נראה מעשה קטן, אבל בשמיים יש משקל אחר למצוות, ולכן התנא באבות אומר: "והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרן של מצוות" [אבות פ"ב מ"א], בהרבה מקרים אנחנו עושים סוג של מיון במצוות, מה יותר חשוב ומה פחות חשוב, אבל צריך לדעת שגם מצווה שנראית לנו קטנה ולא כל כך חשובה, דווקא היא זו שבבוא היום תציל אותנו.

על חשיבות של מצווה, ואפילו זו שנראית קטנה בעינינו, נלמד מהסיפור שלפנינו: סיפור זה היה במושב שורש ליד ירושלים, בחור שמשמש כמשגיח כשרות אירגן שם מנין חדש לתפילת מנחה, ולשם כך הלך, התאמץ ותלה מודעות, דיבר עם אנשים, ובאמת בימים הראשונים, המנין היה כל יום באותה השעה, ולאחר מספר ימים הם מוצאים את

נכנס אדם נוסף, אמר לו העשירי: זהו אני מבין שיש לכם כבר עשרה למנין, אמר לו: כן, ואם תרצה אתה יכול להשאר, אבל כבר יש לנו עשרה בלעדיך, הוא קם ויצא.

אחרי כמה שנים, נפטר אותו אדם שהשלים למנין, והגיע בחלום לאותו בחור שארגן את המנין, ואמר לו: דע לך, שבגלל שאתה מתאמץ על המנין הזה, הרשו לי לבוא אליך בחלום ולומר לך, שבאותו יום שבאתי לבית הכנסת, אפילו שבסוף לא השלמתי בפועל למנין, ואפילו שישבתי רק שתי דקות, ואפילו קדיש או קדושה לא הספקתי לומר, דע לך! שרק על זה נתנו לי שכר עצום!!! שהציל אותי מעונשים קשים, ומכל מיני דינים.

וביקש ממנו שיספר לאנשים שיכולים עדיין לנצל את הזמן, ויחטפו מה שהם יכולים לתורה ומצוות כי זה מה שנשאר.

שתי דקות שישב בבית הכנסת הורידו לו הרבה דינים קשים, לדעת להעריך כל מצווה, כל מעשה שהוא לכבוד ה' יתברך, ולא לזלזל בכלום, כיון שלכל מצווה יש ערך עצום.

ומי שמתרגל לזה, זה נורא!!! הוא יכול למצוא את עצמו כל היום מנסה לערבב אנשים, כנראה הוא חושב שהם נם קפה ☺.

נחזור למושב שורש הבחור מנסה להשיג עשירי למנין ולא מוצא, הוא יצא לרחוב לחפש אולי ימצא שם עשירי.

אחרי כמה דקות, הוא רואה אדם מבוגר שאינו שומר תורה ומצוות, בחזרתו מהעבודה, הוא ניגש אליו וביקש ממנו שישלים להם למנין, אמר לו: הללו!!! אתה לא רואה, אני לצערי לא מתפלל, אמר לו: ואף על פי כן אתה יהודי, ואתה יכול להשלים לנו למנין, וממש אתה תעשה איתנו חסד.

אמר לו: סגור, חצי שעה אני מתארגן שופך עלי קצת מים ועולה על בגדים חדשים ומגיע.

אמר לו: חצי שעה, הכל יהיה כאן חשוק, לא ישאר פה אף אחד, מה נראה לך שאנשים יחכו, תבוא עכשיו, ואחר כך תלך להתקלח. הוא הסכים והגיע איתו לתפילה, ואחרי שתי דקות

תוך דקה שתיים יהיה כאן מנין ונתחיל.

אבל הדקה שתיים שהוא אמר התבררו כחצי שעה, וכאמצע הוא כבר רצה לצאת, אמר לו: תשמע, יש אזכרה לאבא שלי, איך אתה יכול לעשות לי את זה, ואם היה לך אזכרה לא היית מתעכב, והחליט שהוא ישאר עוד קצת כשלבנתיים הוא קורא פרקי תהילים.

ורק אחרי חצי שעה התחיל המנין, והתחילו מהתחלה את התפילה, והוא בלחץ ורואה שהיום בשמונה הוא כבר לא יגיע לעבודה, שנים שהוא עובד שם ומעולם הוא לא איחר, תמיד הוא היה מתקתק את הזמנים כמו שעון שוויצרי.

ואחרי שסיימו את התפילה, הוא עוד עשה לאבא שלו השכבה עם כל התוספות, ורק אחרי זה שיחרר אותם והודה להם, הוא יצא בהרגשה של זהו אני בפעם הבאה יחשוב פעמיים אם לעשות טובות או לא.

מיד יצא ומיהר לביוון העבודה, וכמה רחובות לפני הוא פגש את אחד

ניצל מפוגרום בזכות "עשירי"

לפני עשרות שנים ברוסיה הסובייטית, היה איש שומר תורה ומצוות שהיה כל יום מתייצב בעבודה בשמונה בבוקר, אבל למי שמכיר שמונה בשעון רוסי זה לא שמונה בשעון הישראלי... (🕒)

יום אחד הוא היה צריך לבוא מוקדם לעבודה, הוא יצא מוקדם, וכמה רחובות לפני שהוא הגיע לעבודה, הוא שומע שקוראים לו, הוא מסתובב ופונה אליו יהודי, ומבקש ממנו שישלים מנין, ואומר לו אתה עשירי, אמר לעצמו גם ככה יצאתי מוקדם למה שאני לא אשלים לו?!

הוא נכנס לבית הכנסת, והוא רואה שיושבים שם רק שלשה אנשים והוא הרביעי, הוא ניגש לזה שקרא לו, ואמר לו: אתה לא מתבייש, אמרת לי שאני עשירי ואין לך אפילו חמישה אנשים.

וגם אני ממחר, ועד שיהיה לך מנין זה יקח זמן רב, ואני לא יכול להתעכב כאן יותר מידי, אמר לו: תחכה קצת,

מרחמים עליהם, עכשיו עלו בגדולתם ושילמו להם על מה שהם התנהגו בצורה הוגנת.

סיפר אבי מורי שליט"א: על ערב שבת באיזמיר שבטורקיה, כולם ממהרים לבתיהם כדי לסיים את ההכנות לכבוד שבת, ואדם אחד פוסע לא לכיוון ביתו, אלא לכיוון בית האסורים, מי הוא זה שהולך לבית האסורים מרצונו???? ועוד ביום שישי?????

זה היה רבה של איזמיר: ר' אברהם שלמה הכהן, אביו של ר' אליהו הכהן מאיזמיר, מחבר הספר "מעיל צדקה" בכיסו לקח איתו סכום כסף גדול, ולזה היתה מטרת הליכתו לבית האסורים.

שומרי בית הכלא היו רגילים לראות את הרב בכל יום שישי שהיה מגיע, היה מוריד את סכום הכסף למנהל בית הכלא, כדי שישחרר כמה אסירים שילכו לעשות שבת בחיק משפחתם, ואיך שפותחים להם את תאי הכלא, הם יודעים שהרב השאיר סכום כסף גדול כדי שילכו להיות בשבת עם בני משפחותיהם.

מעובדי המשרד שלו, גוי כולו מתנשף וסיפר לו, שהוא חיפש אותו כדי להזהיר אותו שלא יתקרב לאיזור הבורסה, כיון שהכולשביקים נכנסו לבורסה, הרגו יהודים ושדדו את כל התכשיטים והחנויות שלהם, ואמר לו: יש לך מזל!!! שהיום לא הגעת בזמן, ניצלת ממוות בטוח!!! אם היית שם היו הורגים אותך, ותברח מהאיזור כמה שיותר מהר.

הוא חשב שהוא משלים מנין והוא עושה טובה, הוא עושה מצווה משהו קטן, והתברר שהמצווה הזו שנראית כדבר פעוט, זה מה ששמר עליו וזה מה שהציל אותו מהפוגרום של אותו היום.

מדוע נכנס רבה של איזמיר לכלא?

"זקני העם ושוטרינו" [יא ט"ז]

רש"י במקום מפרש: אותם שנתמנו עליהם שוטרים במצרים, והיו

איזו רגישות, של רב על בני עדתו, לא רק דאג להם לרוחניות, אלא גם לגשמיות, דאג גם לאסירים, לכולם!!! הרגיש אותם קרוב, והיה מוכן עד כדי כך לשבת בכלא במקומם.

לא מבקשים מאיתנו שנלך וניתן פקדונות ונשחרר אנשים מהכלא, אבל קצת רחמים על הסובכים אותנו, על בני הבית, אתה מגיע לבית שים יד, תן עזרה!!! וגם בלי שיגישו בקשה לעזרה בשלושה עותקים 😊 אתה יכול לעזור לפני.

בכי תורני שניצח

"האנכי הריתי את כל העם הזה"
[יא, י"ב]

לאורך כל הדורות הרבנים דאגו לעם כאילו היו הבנים שלהם, ולא פעם ולא פעמיים זה היה ברוך במסירות נפש, ושום דבר לא עצר בעדם.

סיפר אבי מורי שליט"א: על ר' רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל, אב"ד

בכל שבוע ושבוע נהג לשחרר אסירים מכלאם למשך השבת, אך קרה לא אחת שאסיר שיצא לשבת, אהב את הרעיון של להיות חופשי, והחליט על דעת עצמו להאריך את החופשה ונמלט... וכשזה היה קורה, הסכום האגדי שהיה בערבון אצל מנהל בית הכלא היה מוחרם, ומי שהיה משלם על זה, זה היה הרב, אבל זה לא מנע ממנו לבוא גם בפעמים הבאות כל יום שישי ולשחרר את האסירים.

יום שישי אחד, לא היה לו את הכסף המזומן, הוא הגיע להנהלת בית הכלא וביקש שישחררו את האסיר היהודי שיושב בכלא, אבל מנהל בית הכלא לא הסכים, אמר לו הרב: אתה יודע מה, אני אשב במקומו, העיקר שתשחרר את האסיר לביתו, וודאי מחכים לו.

מנהל בית הכלא הסכים והכניס את הרב לכלא במקום האסיר, השמועה על ישיבתו של רב העיר בכלא עשתה לה כנפים, ומיד התארגנו בני העיר ואספו את הסכום הדרוש לערבון שאותו דורש מנהל בית הכלא, כדי שישחרר את רב העיר.

ושאלו אותנו: הרב, למה אתה בוכה?
מישהו אמר לך משהו??? האם יש מי
שהזיק לך??? אנחנו נמפל בו.

אמר להם: אני בוכה שאתם לא
שומעים לי, הם הרגישו לא נעים,
ואמרו לו: הרב, אנחנו מדברים איתך
בהגיון, שחבל סתם להשקיע אנרגיות
בדבר זמני, ואתה בוכה לנו, מה שייך
לבכות???

אמר להם: אני לא בוכה עליכם, אני
בוכה על עצמי, חז"ל אומרים: שכל
מי שיש בו יראת שמיים דבריו
נשמעים, ואתם לא שומעים לי, זאת
אומרת שחסר לי ביראת שמיים,
בסופו של דבר כשראו כמה שזה נוגע
לו, הסכימו ואספו כל מה שהיה צריך
ופתחו שם תלמוד תורה.

רעל במזרח הרחוק

"ויסעו מהר הי"י ליגן]

כל מי שקורא בתורה רואה את
"הנונין" ההפוכים שיש באמצע
הפרשה, ויש על זה המון הסברים

מקנם, ששמע שיש איזה כפר שאין
שם תלמוד תורה, והילדים שם בלי
מסגרת מתאימה.

החליט ר' רפאל ברוך שהוא יוצא
לשם לדבר עם אנשי הכפר, והתארגן
לנסיעה אבל בני הבית אמרו לו שלא
יסע, כיון שיש גשמים בחוץ וקור
גדול, וזה יכול להשפיע לרעה על
הבריאות שלו, אמרו לו שיחכה יום
יומיים עד שהגשם ירגע, ואז יוכל
לצאת.

אבל ר' רפאל ברוך לא שמע להם,
והתארגן ואמר להם: אם לא תעזרו
לי, אני אצא לבד, כל יום שעובר זה
סכנה!!! זה פיקוח נפש! כיון שילד
שאין לו מסגרת כל רגע זה אסון.

כשראו שהוא לא מוותר, עזרו לו,
הוא הגיע לשם, עשה אסיפה של כל
עשירי העיר, והסביר להם על הצורך
בחינוך תורני, אמרו לו שיש הרבה
שגם ככה עוד מעט עולים לארץ
ישראל, וחבל להשקיע בשביל זמן
מועט.

ר' רפאל ברוך טולידאנו התחיל
לבכות, והם לא הבינו מה הם עשו לו,
אולי פגעו בו בטעות? על מה הבכיי?

אז במקום לשלוח לו פרוזן יוגורט שזה לא בא בחשבון, וגם פלטת בשרים לא בא בחשבון, פשוט אין שום משלוחן שמוכן לעשות את המשלוח הזה (☺) הדרך היחידה לגרום לו נחת רוח היא על ידי שנקבל על עצמנו קבלה קטנה לעילוי נשמתו, וזה דבר שיכול לגרום לו לנחת רוח עצומה.

כשאומרים קבלה קטנה אז זה אפילו אדם שמחלל שבת והוא מקבל על עצמו להימנע פעם אחת מחילול שבת לדוגמא: במקום להדליק חופשי את האור לשים לב שפעם אחת הוא לא ידליק את האור, וזה עושה נחת רוח גדול לנפטר, וכזה כל אדם לפי הדרגה שהוא נמצא בה, שיקבל על עצמו להתקדם התקדמות קטנה.

בסיום הדרשה ניגשה אשה אחת ואמרה שהיא רוצה לקבל קבלה והיא לא יודעת מה לקבל אמר לה הרב תקבלי על עצמך משהו קל שתוכלי להתמיד בו.

והיא שאלה אותו מה לקבל? אמר לה הרב אולי תקבלי על עצמך נטילת ידים כל בוקר, זה לא לוקח הרבה זמן

רש"י מביא את דברי הגמרא: שזה בא כדי להפסיק בין פורענות לפורענות, פורענות אחת: שהם נסעו מהר ה' כתינוק הבורח מבית הספר, ופורענות שניה: של המתאוננים, למה שרצו לצאת מהר נחשב לפורענות?? כיון שהצורה הזו של היציאה הוכיחה שהם לא מבינים עד כמה השתיה קרוב לקב"ה היא ריוח נקי בשבילם.

אם אתה אוהב את מה שאתה עושה אז אתה בלי לשים לב תראה שכבר הגיע סוף יום, והזמן עובר לך מהר, אך אם אתה לא אוהב את העבודה אז אתה לא מבין למה השעונים של כולם החליטו "לזחול" היום לאט, כנראה שמישהו פיזר אבקה מברזל שגורמת למנורות ג"י חמש להידלק ולשכש את כל השעונים (☺) כי הזמן עומד מלכת.

מסופר על אדם שנפטר ובסוכת האבלים בין תפילת מנחה לתפילת ערבית, דרש שם אחד הרבנים ואמר שמי שאוהב את הנפטר ורוצה לגרום לו נחת רוח.

מצחוק 😊 אלא מכאבים כמוזן שהזעיקו מיד עזרה ראשונה והתברר שבאותו המקום שהם נמצאים מרססים שם כמות נכבדה של רעל על הירקות כדי שלא יהיו חרקים, והמקומיים יודעים שלא אוכלים את הירקות לפני ששוטפים אותם במים עם סבון.

היא לא היתה צריכה הרבה שכל כדי לקשר את נס ההצלה שלה מכל הצער המיותר הזה, לקבלה הקטנה שהיא קיבלה על עצמה ליטול ידים.

למי שיש לו קצת שכל אבל קצת לא צריך הרבה 😊 מבין שהתורה רק שומרת עלינו ולא בורחים מהשמירה.

מיהו החתן?

כאשר אתה מגיע לחתונה אתה רואה את כולם באים מחויטים, מדוגמים, וקורה הרבה פעמים שלאורחים מצד הכלה לוקח זמן לנחש מי החתן.

אבל ישנה אפשרות פשוטה לדעת מי החתן???? תראו מי שנשאר בסוף עם

ובדרך כלל זה מאוד קל ואפשר להתמיד בזה.

אמרה האישה לרב: אני הולכת על זה ואני יקח מה שהרב אמר את נטילת הידים, ואמרה לעצמה שהיא ידעה מה לקחת, כיון שגם ככה מאוד חשובה ההגיינה 😊.

והתחילה כל יום ליטול ידים, והיתה מכוונת שזה לעי"נ הנפטר.

אחרי כמה חודשים שהיא שומרת באדיקות על הקבלה שלה, היא טסה עם קבוצה למזרח הרחוק, הם הגיעו בדרכם לאחת המדינות שהאירוח בהם עומד על חמש כוכבים מתחת לאפס 😊.

כשקמו בבוקר הגישו להם ארוחת בוקר שהיתה מורכבת בעיקר מירקות טריים, הקבוצה ישבה והתחילה לאכול והיא נזכרה שהיא עוד לא נטלה ידיים, מיד קמה ועלתה לחדר שלה כדי ליטול ידיים של בוקר שזו הקבלה שקיבלה על עצמה.

עד שעלתה לחדר ועד שירדה ממנו לקח לה כמה דקות, היא יורדת ורואה את כולם תופסים את הבטן, ולא

1.800 לווים בכל שעה ובכל דקה 30 אני חושב שכל אחד אחר היה מיישר את העניבה והיה מוסר את המפתחות ואומר תעירו אותי כשתסיימו ☺.

אבל אהרן לא התיימש וניגש כאילו מדובר בעשרים או שלושים איש, וזה עוד לא הזכרנו שיש כאלה רזים ויש מלאים... בקיצור זה לא היה פשוט, ואהרן לא התיימש וניגש למשימה וכאשר התחיל בורא עולם כבר עזר לו והצליח להניף את כולם באותו יום.

אם אהרן היה יושב ומחשבן אם הוא יכול או לא סביר להניח שלא היה ניגש לזה בכלל וגם לא היה מקבל סייעתא דשמיא.

ראיתי סיפור מדהים שאדם שהולך עם הקב"ה ישר רק מרוויח מזה.

הסיפור על הרב בר לב מפתח תקוה שבצעירותו נסע לאמריקה, ולפני נסיעתו קיבל על עצמו שתי קבלות שהוא ילחם עליהם גם כשהוא נמצא בחו"ל כדי שלא ידרדר רוחנית, קבלה אחת: שלעולם הוא לא יסיר את הכיפה מראשו, וקבלה שניה: להקפיד על תפילה במנין 3 פעמים ביום.

הכלה הוא החתן כל האורחים הולכים והחתן נשאר.

יצאנו מחג שבועות וקיבלנו את התורה ונשאלת השאלה מי החתן????

מי קיבל את התורה?????

והתשובה מי שנשאר עם הכלה הוא החתן, מי שנשאר עם התורה ומקפיד על שיעורי תורה, הוא החתן האמיתי.

גרין קארד בזכות המנחה

"והניף אהרן את הלויים תנופה לפני ה' " (ח' י"א)

בן כמה היה אהרן בזמן שציוו אותו להניף את הלויים???? בן 84 שנים לא כל כך צעיר, ועל כמה לויים מדובר???? רק 22.000 לא הרבה ☺ ואת כל זה אמור אהרן לבדו להניף, וראיתי שמביאים חשבון שגם אם הוא יעמוד במשך 12 שעות רצופות ויניף הוא יצטרך להניף

התעכבה, הם יושבים ומחכים והיחיד שלא מחכה זה השעון שממשיך להתקדם ולא מעניין אותו אם יש פגישה או אין פגישה, והנה הגיעה השעה 4:30 הרב בר לב קם ואמר לעו"ד: תשמע אני חייב ללכת להתפלל תפילת מנחה לפני שיעבור הזמן.

הסתכל עליו העו"ד כשכולו אדום מעצבים ונראה שעוד שניה הוא מתפוצץ ואמר לו: עכשיו?? אתה לא נורמלי!!! תתפלל אחרי הפגישה כמה שאתה רוצה, אבל עכשיו כל רגע הוא אמור להגיע ואם הוא לא יראה שאתה מחכה לו הסיכויים שלך לקבל "גרין קארד" שואפים לאפס, וכל העבודה שעבדנו חודשים שלמים הכל ירד לטמיון, לא חבל מה אתה עושה???? תחשוב????

אמר לו הבחור: תשמע ה"גרין קארד" חשוב לי מאוד אבל תפילת מנחה זה משהו הרבה יותר חשוב מהגרין קארד, כיון שמי שנמצא מעל הסוכן הפדרלי זה בורא עולם,

ולכן אני קודם כל אתפלל ואח"כ הי' יעזור.

לאחר שהגיע לאמריקה הציעו לו משרה של מורה בשיקגו, הוא הלך לשם ומאוד נהנו ממנו ומהעבודה שלו, אך מה שהפריע לו מאוד שהוא עדיין לא הצליח לקבל אישור שהיה חוקי, מה שנקרא "גרין קארד" וזה מאוד הפריע לו כיון שהוא לא יודע איפה הוא יהיה בעוד תקופה.

בבית הכנסת שהתפלל יעצו לו לפנות לחברה שמתמחה בעניין של אישורי שהיה למהגרים, ואכן הוא התקשר אליהם, הם לקחו ממנו פרטים ואחרי מספר חודשים הם קבעו לו פגישה עם סוכן פדרלי, התקשר אליו אחד מעורכי הדין של החברה והזהיר אותו שכל השהיה שלו בארצות הברית תלויה בפגישה הזו ולכן שיבוא בזמן ועם הופעה מכובדת.

הפגישה נקבעה לשעה 4:00 אחה"צ וכיון שפגישה כזו לוקחת משהו כמו עשר דקות, הוא אמר לעצמו יש לי מנחה בשעה 5:00 עד אז אני יספיק להגיע אפילו ל "פתח אליהו" והגיע לפגישה ביחד עם העו"ד בשעה 4:00.

ככניסתם כבר הודיעו להם שיש עיכוב כיון שהפגישה הקודמת

וחיבינו לו, כשהלקוח שלי ראה שמתאחר הזמן הוא היה חייב להתפלל מנחה, וכמה שניסיתי להסביר לו על המשמעות שאם הוא לא יהיה נוכח זה יכול להיות בעוכריו אבל בסופו של דבר הוא לא הקשיב לי והלך להתפלל.

הסוכן שתק כמה רגעים ואמר לי: תשמע תזמין אותו שוב, וכמה שיותר מהר ואני אתן לו "גרין קארד", כיון שכאן בארצות הברית אנחנו זקוקים למורים מהסוג הזה.

אם הוא כל כך נאמן לדתו אין לי ספק שהוא יהיה נאמן לעבודתו.

בהרבה מקרים אנחנו עומדים בכל מיני נסיונות, לפעמים קטנים ולפעמים גדולים, צריך לדעת שאם אנחנו מתגברים, אנחנו לא נפסיד כלום מקיום המצוות, אלא רק נרויח.

כשראה העו"ד שאין עם מי לדבר אמר לו: טוב תלך אתה באמת זקוק פה לסייעתא דשמיא שאלוקים יעזור לך.

יצא והתפלל תפילת מנחה, כשחזר ראה שהמשרד נעול וכולם הלכו, מצד אחד כאב לו, מצד שני היה לו סיפוק עצום שהוא עמד בנסיון ולא פספס תפילה במנין, ויהיה המחיר אשר יהיה זה שווה!!!

לעו"ד שלו הוא לא ראה צורך להתקשר כיון שמסתמא לא נתנו לו אישור וחבל סתם להדליק את העו"ד.

למחרת בבוקר הוא מקבל טלפון מהעו"ד, הוא כבר תכנן לקבל שפכטל על הראש, אבל הוא שומע את העו"ד שהוא שמח, משהו נשמע לו מוזר בטון הרגוע של העו"ד אולי הוא עושה לו כאן איזה תרגיל.

אמר לו העו"ד: יש לידך כיסא? אמר לו: כן, אמר לו העו"ד: אז תשב שלא תיפול ממה שאני אומר לך, אתמול כמה דקות אחרי שעזבת הגיע הסוכן הפדרלי ושאל איפה אתה נמצא הסברתי לו שהיינו פה משעה 4:00

המתלונן הסידרתי

"ויהי העם כמתאננים" [יא א']

התורה לא אומרת על מה הם התלוננו אלא רק אומרת שהם התלוננו, מה העניין???

התשובה שכאשר אדם מתלונן הוא תמיד ימצא מה לא טוב, ולכן זה לא משנה על מה הוא מתלונן כיון שמה שתביא לו הוא תמיד ימצא מה לא טוב בזה.

ומי שרואה טוב, הוא תמיד יראה טוב, וגם אם הוא רואה דבר לא טוב הוא תמיד יחפש שם מה כן טוב, הכל זה עניין של ההסתכלות, ובאמת ביום יום רואים את זה בחוש אדם שמתלונן בסופר השכונתי הוא גם מתלונן בבית מרקחת, והוא גם מתלונן על השכנים, ותראה אותו כל יום צועק אם לא על השכן אז הוא יצעק על העיריה, ואם לא על העיריה, אז הוא יצעק בטלפון עם נציגי השירות, סוג של מתלונן סידרתי.

הזדמן לי לראות אדם שעשה מסיבה קטנה, אבל כמו שאומרים "מעט

הכמות ורב האיכות" הוא השקיע ברמה מאוד גבוהה סוג של "שופוני" [תסתכלו עלי] והוא היה מאוד שמח ועליו.

עד שמשהו באוכל לא מצא חן בעיניו, והתחיל לצעוק על המלצר ואמר לו תביא את בעל הבית, ובמקום שמחה נהיה שם אווירה לא טובה ולא מכובדת, והוא בעצמו אחרי כל מה שהשקיע הרם את הכל בדיבורו.

כמה כואב לראות איך אדם שלא שולט בעצמו ורואה רע הוא הורס במו ידיו את כל מה שהשקיע.

אני אומר גם אם מצאת משהו לא טוב ת-ש-ת-ו-ק, תבוא אחרי האירוע ותגיד אם זה מאוד חשוב לך, אבל למה עכשיו באמצע האירוע?? גם שילמת, גם ביזבזת הרבה זמן, עד שכל המשפחה הגיעו, תהנה, תשאיר את ההערות לאחר האירוע לא חבל להרוס???

איי איי איי, כמה שאנחנו צריכים להיזהר לא ליפול למקום של "המתלוננים", פחות ביקורת על העולם רק יגרום לנו לשמחת חיים.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○	לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○	הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○	מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○	לינוי בת שירה תחי' ○○○	ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
להצלחת החתן אליאיר בן רחל הי"ו ○○○	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○	לזיווג הגון ישראל עמור בן תמור הי"ו ○○○
לרפואת ○○○	לזיווג הגון ○○○	להצלחת הכלה שרה בת דינה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○	הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי שליט"א ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○	ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○	הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
יוסף [פפא] בן תמוז ז"ל לבית עמור ○○○	אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○	מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילון הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר